

ramme Landmændene og maaske Selskaberne, idet de fleste Landmænd, som fører Regnskab, afslutter deres Regnskab i Sommermaanederne Juni, Juli, naar deres Beholdninger er mindst. Jeg tror nok, jeg tør sige, at det i alt Fald rammer dem, som har ført Regnskab og gjort det mest paalideligt, og som har opgivet deres Indtægt, medens de, som ikke har opgivet, slipper fri, idet de er kommet med ved den første Krigsbeskatning i 1914—15.

Finansielt set kan jeg ikke se, at denne Bestemmelse har anden Betydning end den at give nogle Millioner mindre i Statskassen, men jeg tror ikke, den højtærede Finansminister særlig lægger Vægt paa at faa færre Millioner i Statskassen, han vil vist gerne have saa mange som muligt, og der er ogsaa god Brug for dem. Det er ogsaa en ret heldig Maade at faa dem paa. Jeg har ikke det mindste imod, at disse Skatteydere ogsaa fik en Fordel, naar de alle fik den, men den rammer ubilligt og uretfærdigt, idet denne Lempelse rammer dem, som i Forvejen har Fordel paa forskellig Maade, medens de, som har haft forholdsvist den højeste Beskatning i Kraft af Merindkomstskatten, ingen som helst Begunstigelse faar. Jeg har ønsket at fremdrage disse Ting, for det er jo muligt, at vi, som har arbejdet med disse Love Aar efter Aar, lettere kan se de uheldige Forhold end saa mange andre, som kun har betalt i Henhold til dem.

Ordføreren (Ivar Berendsen): I Anledning af det ikke uvigtige Spørgsmaal og navnlig for Kommunerne ikke uvigtige Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) rejste vedrørende Skovejernes Beskatning, vil jeg gerne sige et Par Ord, idet jeg forudskikker, at jeg ikke kendte Skattedepartementets Cirkulære, forinden det ærede Medlem i Dag gjorde opmærksom paa dets Eksistens. Efter Princippet i Merindkomstskatteloven tror jeg ikke, at det er muligt at fravige det, som den højtærede Finansminister allerede her har sagt, og som ogsaa staar i Cirkulæret, at Udbyttet af den ekstra Skovning, som sker efter Ordre, maa betragtes som Formueomlægning, ikke i og for sig som Merindtægt. Ikke desmindre er det muligt efter min Mening at faa nogen Merindkomstskat af hele det Kvantum, der skoves. Hvis vi regner med, at der er beordret 100 pCt. Tillægsskovning, altsaa at den ene Halvdel Skovning er normal, den anden ekstra og beordret,

maa nemlig, for saa vidt Maksimalprisen overstiger Gennemsnitsprisen i Sammenligningsaarene, Forskellen mellem Maksimalprisen og Gennemsnitsprisen ifølge Princippet i Merindkomstskatteloven ubetinget være en Merindtægt, der skal beskattes med Merindkomstskat, ikke blot for den Halvdel, som er normal Skovning, men ogsaa for den Halvdel, som er beordret Skovning. Jeg ved ikke, om Cirkulæret siger dette og gaar ud fra dette, men jeg kan ikke se andet end, at efter Merindkomstskattelovens hele Princip maa dette være rigtigt.

Det ærede Medlem fra Silkeborg rejste fremdeles Spørgsmaal om Spekulationskøb og Spekulationssalg. Jeg vil gerne lægge ogsaa mit Ord ind for, at Finansministeren, hvis han skulde finde Mulighed derfor, uden at ophæve Princippet om, at Merskovhugst regnes for Formueomlægning, søger at ramme Spekulationsskovhugst paa anden Maade end den normale og beordrede.

Sporon-Fiedler: Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) fremsatte nogle Ytringer, jeg mener ikke bør være uimodsagte. Det ærede Medlem mente, at det var en fin Forretning — saaledes udtrykte han sig — at skove ekstraordinært, som vi gør i disse Aar. Det er en betydelig Misforstaaelse. Det var ingenlunde ualmindeligt at faa 28 Kr. for en Favn Bøgebrænde tidligere. Nu er Maksimalprisen 14 Kr. pr. Rummeter, det svarer til saadant noget som 30—32 Kr. pr. Favn. Dette er en Forhøjelse, som absolut ikke staar i Forhold til andre Prisstigninger, og som absolut sluges af højere Skatter, højere Arbejdsløn o. s. v. Jeg begriber ikke, hvorledes det ærede Medlem er kommet til det Resultat, at man kunde faa indtil 50 pCt. mere for Brændet, det hviler ikke paa nogen som helst fast Grund. Hvorledes det ærede Medlem kan komme til det Resultat, at der kun bliver svaret Skat af $\frac{1}{3}$ af Skovindtægterne, forstaar jeg heller ikke, idet den tvungne Skovhugst gaar ud paa, at man hugger dobbelt saa meget, saa der kan højt regnet kun være Tale om det halve og ikke $\frac{2}{3}$ som skattefrit.

Det Princip, man her har fulgt, er efter min Mening fuldstændig rigtigt, for dette, at man skover ekstraordinært, giver ikke normal Indtægt, det er Forbrug af Formue, og det er som bekendt skattefrit. Det er min Overbevisning, at langt den største Del af Skovejerne hellere end gerne vilde være fri for denne tvungne Skov-